

İstanbul Gecenin Koynunda

– EMİ ÖZTÜRK · 05 Kasım 2022

Hangi yana düşse
Sâralı bir hüznün yoklar geceyi
Bahar kokusunda gezdim
Arnavut kaldırımlarını
Anasını sattığımın
Hüznün keyfi yerinde
Kan çiçekleri alıngan
Bir ihtiyar bakışta
Can telâşı
Hicran şarkıları buyurgan
Karanlık sokaklar
Asi ve çıkmaz
Ölüm sezen sessizlik
Uzanır gider
Tarçınlı sahlep tadında
İçimin sıcaklığı
Buğusunda
Tellenir cigaramın dumanı
Kasım soğuşunda saklanır

Gece kuşu bakışlarda
Dar bir sokakta

Gecenin gölgesini kim vurdu
Salına salına yürüyüşler ardından
Gitsem şimdi diyorum

Vardiyalı bakışlarım
İstanbul'u kuşatmış
Kırılısın Kız Kulesi'nin gizemi
Öküzgözü kırmızı şarabım
Gecenin göğsünde
Bir sevda ateşi gizeminde
Esmer gülüşlü ay maviye çalar

Omuzlarında ak güvercin
Sûreti kararan
Gecenin sancısı gökyüzünde
Ne çok sözüm var
Kâğıt kaleme

Öyle üzgün durma karşımda
Ertelenmiş zamanlar
Beyoğlu'nun sokaklarında
Vapurlar geçer
El ele göz göze

Saçları ağarmış gözler yorgun
Ertelenmiş zamanlar ötesinde
Yürürken yedi tepenin sırtlarında
Bir yanım yol
Diğer yanım deniz
Ölüm sessizliği dinginliğinde

Yürek çırpınışıdır
Üsküdar da
Bir varmış
Bir yokmuşlar
Dipsiz derinlikler

Haliç' te
Değdirir kızıl rujlu dudaklarını
Demli çaya
Korkar kendinden
Kanarken gülüşü
Puşt zamanlarda
Kılıçlar çekilmiş
Topkapı'da

Ne heybetli çıkılırdı
Uzanıp tek başına
Sessizliği unutmuş
Beylerbeyi

Kaçak gülümser yârin bakışları
Firâr(etmiş)sevinçler
Akıp gitsin düşler

Yarım kalsın kül tablamda cigaram
İstanbul gecenin koynunda
Hasretten vuslâta
Gelderim sana
Dilsizliğimle.